

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

ՊԱՇՏՊԱՆ

Ս. ԸՍՏՈՒԾԾԾՆԻ Ի ՎԱԵՆՆԱ

իաբանութեան հին եկեղեցին՝ որ կործանելու վերահաս վտանգ կը ապառնար, 1871 ին ի հիմնաց քանդուեցաւ եւ նոյն տեղը հիմնակուտան նոր եկեղեցին կառուցաւ նամիլոյ Սիտոտ ծարտարափառն ծրագրին համեմատ։ Աշխոյժ երիտասարդով, որ իր հանգնած եկեղեցւոյն ամէն մանրաւանսնութիւնն սեպհական գաղափարաց համեմատ զլուխ հանկըլու կաշխատէր, եկեղեցւոյն ներքին նվարազարդութեան ծրագրինեն եւս հանած ու նոյնժամանակուան ընդհանրական Արքահօր, Գեր. Յակոբոս Վ. Պօղոսէան Արքեպիսկոպոսին առջեւ դրած էր Բայց Միաբանութեան դրամական վիճակը չներց նոյն տաեն այն ծրագրին կատարուեմ, որ ամէնուն այնպէս ցանկալի էր։ Ասոր վրայ գրեթէ երեսուն տարի անցաւ։ Այն միջոցին եկեղեցւոյն որմանն մէկ կողմանէ անշապալ նորոգութեան կարօտ ըլլարվ, իսկ մէկալ կողմանէ Միաբանութեան դրամական պարտքերը նուազած ու թեթեւցած ըլլարվ, Միաբանութիւնն իլ յուտով եւ վատահութեալի թեւակիոնց վերջնականապէս պասկելու Աստուծոյ փառաց եւ Ս. Կուսուն պատուցն համար ձեռնարկած գործը։ 1900 տարւոց Մայիսին առաջն օրերը սկիզբն եղաւ եկեղեցւոյն նորոգութեանց։ Չորս նկարիչք ընկերութեամբ վերոգրեալ ճարտարապետին՝ որ նկարչութեամբ եւս կը պատահէր, ամենայն փութով կը գործէին եւ Աստուծոյ տաճարն վայերուչ զարդուք եւ երանգոք եւ ոսկենկար պատիերօք կը պայծառացնէին։ Ի մեծ ուրախութիւն ամենայն միաբանից Կրօնիս այս տարւոց Մարտի վերջին օրը գլուխ ելաւ եկեղեցւոյն նորոգութիւնն ու նկարազարդութիւնը, եւ Ապրիլ 14 ին մեծաւ հանդիսութեամբ օրհնուեցաւ։ Աւագ խորանին որմաննկար պատիերն Պաշտպան Ս. Աստուծանի։ Արդ համառուիւս սոտրագրենք։

Բառն պատիերաց եւ զարդուց նկարները կը սկսին եկեղեցւոյ կամարներուն կից եղող կիսարողրակ խորչերն ։ Եկեղեցւոյ նաւուն պատկանող վեց կիսարողրակ տեղեաց մէջ՝ գուրս ցցուած զարդարուն տաճամներ կամ խորաններ ձեւացուած են եւ ասոնց մէջ աղգային Սուրբեր նկարուած, որոնք են Աւետարանի կողմէ Ս. Վարդան, Ս. Շուշան, Ս. Տրդատ, գիմնացք Ս. Սարգս, Ս. Աշուեն, Ս. Գերոգիկ։ Աւագ խորանին վերեւն եղած կիսարողրակ տեղեաց մէջ՝ հայկական սակէգիր արձանագրութիւնք կան հետեւալ իննասոով։

ՃԱՆԵՑԱՆ ՏԱԶԱՐՄ ԵԱՄԻ Ռ. Ռ.

Ի ՄԵՇԻ Դ-ՔԱՆ ՄԱՏԱԹԻԱՑ ՎԱՄՆ ԿՎԴՎԱՌՐԱՑ.

ԵԱՄԻՄՆ Ռ. Ռ. Զ. Գ. ԿԱՆԴԻՆԵՑԱՆ ՆՈՐ

Ի ՀԵՇԻՆ ԿՈՄՄԻՄ Յ. Գ. ՃԵՐԵԽՆԵԱՑ.

ԻՄԿ Ի ԳԱԼ ՀԱՐՑ ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ ԵԱՄԻՄ Ռ. Պ. Ֆ. Ա. Ա. Ա.

ԱՍՏՈՒԱԾԱՑՐՈՎ ԱԲԲԱՑԻՒ ԺԱՌԱՆԳԵՑԻՆ ՆՈԲԱ ԶԱՅՍ ԵԿԵՂԵՑԻ

ՈՐ ԵԵՑ ԱՅՆՈՒԻԿ ԿՈՉԵՑԱՆ ԵԱՆՈՒՆ ՊԱՇՏՊԱՆ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԿԱՆԻ

ՅԱՄԻՆ · Դ · Գ · ԱՌ · ՅԱԿՈՒԲՈՎ ԱՐՔԱՅԻՆԻ
ԺԱՆԱՑԱՆԻ Ի ՀԱՄԱՆՑ Ի ԶԵՐՆ ՀԱՐՏԱՐԱՊԵՏԻՆ ՍԻՏՏԵՒ:
ԵՐ ԵԵՏ · Ի Է · ԱՄԱՑ ԵՄ · ԱՄԵԱՑ ՅՈՒԵԼԱՆԻ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ
ԶԱՐՄԱՐՄԵՑԱՆԻ Ի ԶԵՐՆ ՆՈՐԻՆ ՀԱՐՏԱՐԱՊԵՏԻ ԱԴ ԵՐՄԵՆԻ ԱՐՔԱՅԻՆ:

• Դ · Ձ · Ա · ՍԵՊՏԵՄԲՐԵՐ:

Գանք հիմայ եկեղեցւոյ կամարներուն: Եկեղեցւոյ նաւուն պատկանող մասին մէջ՝ երկք հաս ութանին մեծատարած տեղիք կան, որոնց մէջակեղինը պարզ լուսանցոյց մին է: իսկ մէկալ երկուքին վրայ նկարեալ վարդենոց շառափեղք սիորհայտական վարդը, կանարկին: Ասոնց մերձաւոր շջակայքը զննազան ուղագիծ ձեւերու կամ գաշուներու բաժնուած են, որոնց մէջ ըստ մասին Ս. Գրոց եւ ի մանաւորի աշխարհիս ստողծագործութեան մերաբերեալ պատկիրներ եւ ըստ մասին ուրիշ նույնական պատկիրներ, ինչպէս Ս. Հրեշտակապետաց, Մարդարէից, Սիրիակայից եւ այլց նկարուած են: Աւագ խորանին կամարին մէջտեղ կը տեսնուի Սիրիթարեան Միաբանութեան նշանը, իսկ վերնատան երգինի կամարին վրայ՝ քնարերգու: Դաւիթի մարդարէին այլեւայլ նուագալանց գործեօք հանդերձ: Եկեղեցւոյց մէշտեղի կամարներուն վրայ՝ նեղ շերտերու մէջ հայկական արձանաբրութեամբ զրոշմուած են Հայաստանինց եկեղեցւոյ երգերէն յարմարագյնը՝ «Որ քան վերկինս բարձրագյն Մարիսմ, — ի քեզ եմք ապամինեալ, Քրիստոսի Մայր Աստուծոյ մերոյ, : Ասոնց տաճարիս բարձանց մէջ՝ համայնց ժամ կը քարոզնեն Տիրամօր կուտին փառքն ու երանութիւնն, եւ Միաբանութեանս որդիական վասահութիւնն ու լիակտար անձնատուութիւնն առ իւր Պաշտոպանն Սուրբ Աստուածածին:

Եկեղեցւոյ ամենէն զիլիսաւոր նկարը բնականապէս աւագ Խորանի որմննիար պատկիրն է, որ ամէնօրհնեալ Աստուածածին երկնաւոր պաշտպանութիւնը կը ներկայացրնէ: Ծիրամայրն արեգակնային նշաններէն եւ հրեշտակաց խումբերէն շշապատուած կը բազմի ունենալը իւր առջեւ տաճանմեայ Ծիսուս մանուկն: Սրբոյ կոււսն աջ ու ձախ զին կը տեսնուին արքայութեան երջանիկ բնակիներ, որոնք այս աշխարհին վրայ ունեցած վիճական եւ ազգաւոր Միկրոթարեան Միաբանութեան յատկապէս մերձաւոր եղած են. զոր օրինակ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ, Ս. Եղիշաննէս Մլլոսիչ, Ս. Սահեփանոս Նախառպայն, Ս. Անտոն Անապատական, Ս. Բենեդիկտոս եւ Ս. Հոգիսիմիչ: Պատկերիս վարի կողմբ մարդկային ընկերութեան այլեւայլ գասակարերէ բարգացեալ խումբ մը կը տեսնուի, որոնք ամէնչն երկնային օգնութեան կարօտ են: Սուրբ Կոյնն որուն մայրախնամ ու գործալիք սիրտն մարդկան աղաւաննն բնաւ չի մերժեր, մերձակայ հրեշտակաց կը պատուիրէ որ իրենց երինաւոր պաշտօնը փութով կասարնեն Հաս այս կը տեսնենք՝ թէ բնչպէս հրեշտակ մը պանալով երկիր կիջնայ, մինչդեռ ուրիշ մը արդէն յերկիր եւ ի միջի մասրդիան, կարօտելոց եւ տառապելց ինըրուածքն մասիկ կընէ, որպէս զի յետոյ իւր Ծիրուհոյն եւ մարդկանս հզօր Բարիեխօսին առջեւ սփաէ: Շատ գեղեցիկ է պատկերիս վարի կողմելը նկարուած կանաչապարդ գաշտավայնն, որուն ընդարձակ հորիզոնն վրայ բազմագրեան Մասին իւն նշեցաւ առ կատարուի:

Պատկերիս օրհնաւթիւնը կատարուեցաւ առաջիկայ տարւոյս Նոր Եիւրակէին իսկ նորացն եկեղեցւոյ օծումը՝ 1874 տարւոյ Ս. Աստուածածին Վերափոխման օրը:

